

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.Μ.  
Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων  
Πέτρου και Παύλου  
Πεύκης



# Αποστολικοί Αγίασμοι

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού  
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης  
Τηλ. 2108027738, email: [agioi.apostoloi@gmail.com](mailto:agioi.apostoloi@gmail.com)  
[www.agioiapistoloi.gr](http://www.agioiapistoloi.gr)

Κυριακή 7 Ιουνίου 2026

Κυριακή των Αγίων Πάντων

Άγιος Θεόδοτος ο εν Αγκύρα, Αγία Ποταμαΐνη,  
Όσιος Παναγής Μπασιάς (Παΐσιος), Αγία Ζηναΐς η  
Θαυ-ματουργή, Αγίες Αισία και Σωσάννα  
Έτος: 19 - Αριθμός τεύχους: 822



## Κυριακή των Αγίων Πάντων

Απόστολος: Πρὸς Ἑβραίους, ια' 33-40, ιβ' 1-2 - Ευαγγέλιο: Κατὰ Ματθαῖον, Γ' 32-33, 37-38, ΙΘ' 27-30  
Υπό Δημητρίου Φαραστέλη, Θεολόγου



«Ἔστι δὲ πίστις ἐλπίζομένων ὑπόσ-  
τασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπο-  
μένων» (Εβρ. 11,1).

Το Αποστολικό ανάγνωσμα της Κυρια-  
κής των Αγίων Πάντων είναι από την  
προς Εβραίους επιστολή του αποστόλου  
Παύλου και περιγράφει τα κατορθώματα  
της πίστες των Αγίων ανδρών και γυ-  
ναικών της Παλαιάς Διαθήκης, που σαν  
νέφος μάς περιβάλλουν και αποτελούν  
φωτεινούς δείκτες της πορείας μας προς  
το τέρμα, προς τη Βασιλεία του Θεού.  
Η Κυριακή αυτή ονομάζεται των Αγίων  
Πάντων, είναι δηλαδή αφιερωμένη στη

μνήμη όλων των Αγίων της Εκκλησίας, των Δικαίων και Προφητών της  
Παλαιάς Διαθήκης, των Αποστόλων, Μαρτύρων, Ομολογητών και οσίων.  
Η Κυριακή αυτή είναι η πρώτη μετά την Πεντηκοστή. Την Κυριακή της  
Πεντηκοστής είναι η γιορτή της επιφοίτησης του Αγίου Πνεύματος, ενώ  
την Κυριακή των Αγίων Πάντων είναι η γιορτή του Αγίου Πνεύματος.

Δηλαδή η γιορτή των Αγίων Πάντων τοποθετήθηκε μετά την Πεντηκοστή, για να κατανοήσουμε ότι ο αγιασμός των ανθρώπων, αποτελεί δωρεά του Αγίου Πνεύματος, πράγμα που αποδεικνύει ότι η ζωή των Αγίων, είτε με το μαρτύριο, είτε με τον ενάρετο βίο τους, μαρτυρεί την παρουσία του Αγίου Πνεύματος στη ζωή της Εκκλησίας.

Ο Απόστολος Παύλος στην προς Εβραίους επιστολή του θέλησε να ενισχύσει τους παραλήπτες χριστιανούς, που ήταν προηγουμένως Εβραίοι, προβάλλει μια αλυσίδα ηρώων από την Παλαιά Διαθήκη για να τους τονίσει ότι κι αυτοί αποτελούν έναν κρίκο αυτής της αλυσίδας. Άλλοι από τους ήρωες της **πίστης**, για τους οποίους κάνει λόγο η αποστολική περικοπή, νίκησαν τις δυνάμεις των ξένων βασιλιάδων, όπως π.χ. ο Γεδεών, ο Βαράκ, ο Σαμψών, ο Ιεφθάε και άλλοι, τα κατορθώματα των οποίων αφηγείται το βιβλίο των Κριτών, κυβέρνησαν τον λαό με **δικαιοσύνη** όταν κατείχαν κάποιο αξίωμα, πέτυχαν την εκπλήρωση των υποσχέσεων του Θεού, έφραξαν στόματα λιονταριών, όπως π.χ. ο Δαβίδ και ο Δανιήλ, έσβησαν τη δύναμη της φωτιάς, όπως οι τρεις Παίδες στην κάμινο του πυρός, δυναμώθηκαν ύστερα από ασθένεια, όπως ο ασθενής βασιλιάς Εζεκίας, αναδείχτηκαν ισχυροί στον πόλεμο, έτρεψαν σε φυγή με τη δύναμη του Θεού εχθρικά στρατεύματα, όπως σε πολλά σημεία αφηγείται η Παλαιά Διαθήκη, αλλά και η ιστορία της Εκκλησίας: **«οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων ...»** (Εβρ. 11,33).

Στο σημείο αυτό θα τονίσω δυο από τα χαρακτηριστικά ιδιώματα των Αγίων όλων των εποχών είναι: η βαθιά **πίστη** και η υπεράσπιση της Δικαιοσύνης. Γνωρίζουμε όλοι τον ορισμό της πίστης που δίνει ο Απόστολος Παύλος όταν την περιγράφει ως: **«Ἔστι δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων»** (Εβρ. 11,1), να ζεις, δηλαδή, ως χειροπιαστές, πραγματικότητες πνευματικές, που ξεφεύγουν από τον κόσμο των αισθήσεων. Άρα πίστη είναι Χάρη που πληροφορεί άνωθεν και έσωθεν την καρδιά του ανθρώπου. Δεν γεννιέται υποχρεωτικά από την απολογητική και τον διάλογο, αλλά είναι πληροφορία μυστική που φωτίζει με την αλήθεια τον όλο άνθρωπο.

Προκειμένου περί της πίστης στον Ιησού Χριστό, Τον πιστεύω σημαίνει Τον εμπιστεύομαι σε τέτοιο βαθμό, που Τον ακολουθώ δια βίου χωρίς κρατούμενα και προϋποθέσεις. Μάλιστα εκείνος που πιστεύει δεν ενδιαφέρεται να αποδείξει αυτή του την πίστη, εκτός και του ζητηθεί

καλοπροαίρετα, οπότε τότε προσπαθεί να δώσει σε αυτούς που του ζητούν κάτι από αυτό που ζει και που αντιλαμβάνεται στη ζωή και στα έργα του. Πιστεύω επίσης σημαίνει ομολογώ αυτό που ζω μαζί με τον Χριστό. Έτσι ο Παύλος, στη σημερινή περικοπή πλέκει το εγκώμιο όλων εκείνων που εμπιστεύτηκαν και πίστεψαν τον Θεό, από τους χρόνους ακόμη της Παλαιάς Διαθήκης, και μέσα από πλήθος δοκιμασιών αναδείχτηκαν αθλητές πίστεως.

Όλοι αυτοί που αναφέρει ο Παύλος ή υπαινίσσεται και που νίκησαν με την πίστη τους, είτε μαρτύρησαν γι' αυτήν, αποτελούν δείκτες πορείας για τους χριστιανούς, προδρόμους στη σκυταλοδρομία της πίστεως, που με τρόπο νικηφόρο έφεραν σε μας τη σκυτάλη των ευγενών ιδανικών και μας την παρέδωσαν για να συνεχίσουμε εμείς τον αγώνα. Όλοι αυτοί οι Άγιοι άντρες και γυναίκες, καθώς και πολλοί άλλοι, γνωστοί ή άγνωστοι, που τιμά σήμερα η Εκκλησία τη μνήμη τους, υπογραμμίζουν την ευθύνη που πέφτει στους ώμους των χριστιανών. Σε έναν κόσμο όπου επικρατεί το γκρέμισμα των αξιών, η αμφιβολία για τις υπεργίνες πραγματικότητες, ο ορθολογισμός, η εμπιστοσύνη στις μηχανές, η αποθέωση της τεχνολογίας, καλείται ο χριστιανός να αναλογισθεί σε ποια αλυσίδα ευγενών και ηρώων αποτελεί κρίκο, σε ποιο τέρμα απολήγει η αγωνιστική πορεία του, ποιος είναι ο Αθλοθέτης. Είναι πολύ εύκολο, αγαπητοί μου, από αμέλεια ή αδιαφορία να σπάσει κανείς έναν κρίκο στην ηρωική ιστορία της πίστεως, προσαρμοζόμενος στις ελκυστικές δυνάμεις της εποχής. Τον δύσκολο αυτόν δρόμο μάς δείχνουν σήμερα οι Άγιοι Πάντες, της Παλαιάς και της Νέας εποχής, μικροί ή μεγάλοι, γνωστοί ή άγνωστοι και μάς καλούν να γίνουμε άξιοι συνεχιστές στη μακραίωνη σκυταλοδρομία της χριστιανικής πίστεως.

Το δεύτερο σημείο που θέλω να επισημάνω στη σημερινή περικοπή, είναι ένα από τα χαρακτηριστικά ιδιώματα των Αγίων όλων των εποχών, δηλαδή η υπεράσπιση της **Δικαιοσύνης**: «**εἰργάσαντο δικαιοσύνην**» (Εβρ. 11,32), μας λέγει ο Παύλος στο ανάγνωσμα του, και ο διαρκής αγώνας τους για την επικράτησή της, που τους έφερε συχνά αντιμέτωπους με τους άρχοντες των εθνών. Η έννοια της δικαιοσύνης, για την οποία συζητάμε σήμερα, είναι διαφορετική στη σκέψη του κόσμου και της Εκκλησίας. Αυτό συμβαίνει, γιατί η κοσμική αντίληψη περί δικαιοσύνης πηγάζει από διαφορετικές αφετηρίες, που έχουν ως βάση τη διευθέτηση των ανθρώπινων σχέσεων, ενώ η Εκκλησία μας προβάλλει το ιδεώδες της Θείας Δικαιοσύνης, που επικεντρώνεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του Θεού.

Η κοσμική Δικαιοσύνη είναι ρευστή, μεταβάλλεται, δηλαδή, κάθε φορά από

τη μορφή του πολιτεύματος, το οποίο υπηρετεί, ενώ συχνά χειραγωγείται από τους ασκούντες την εξουσία, με αποτέλεσμα να χάνει το αληθινό της περιεχόμενο και να γίνεται φορέας αδικίας. Η Θεία Δικαιοσύνη, όμως, την οποία υπηρετήσαν οι Άγιοι και έφερε στον κόσμο ο Ήλιος της Δικαιοσύνης Ιησούς Χριστός, διαλαλεί τα χριστιανικά ιδεώδη, σέβεται την χριστιανική ιεραρχική τάξη και τις αξίες, αναπτύσσεται και γιγαντώνεται μέσα στη χριστιανική ατμόσφαιρα, υπηρετεί το όντως δίκαιο και διέπεται από την αρχή της φιλανθρωπίας.

Στη σκέψη της Εκκλησίας μας η δικαιοσύνη αποτελεί πνευματική κατάσταση, η οποία οδηγεί όσους την έχουν στο να προσφέρουν στον πλησίον τα πνευματικά αγαθά, στο να μη καυχώνται για τα χαρίσματά τους, στο να συναισθάνονται τις δωρεές του Θεού και να μπορούν να διακρίνουν το θέλημά Του. Οι πατέρες της Εκκλησίας προέβαλαν τον αυθεντικό χριστιανικό βίο ως εφαρμογή της Δικαιοσύνης. Ο Ευσέβιος Καισαρείας βεβαιώνει: «ότι η δικαιοσύνη είναι προϊόν του ελέους του Θεού και έρχεται εκ του Θεού στον άνθρωπο». Ο Άγιος Γρηγόριος ταυτίζει τη δικαιοσύνη με τη φιλανθρωπία και τη θεωρεί «**ὄψιν τῆς εἰκόνης τοῦ Θεοῦ**». Από τα παραπάνω, αδελφοί μου, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η έννοια της Δικαιοσύνης στην κοσμική πραγματικότητα είναι σχετική και ατελής, ενώ ολοκληρώνεται μόνον όταν συνδέεται με το πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Σε άλλη επιστολή ο Παύλος μάς λέγει: «**ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέση**» (Α΄ Κορ. 10-12), έχοντας υπόψη του την τρεπτικότητα του ανθρώπου και το ότι δεν πρέπει να παίρνουμε υπέρμετρο θάρρος στην πνευματική μας ζωή, διότι οι παγίδες είναι πολλές, δείχνοντάς μας με κάποιον τρόπο ότι είναι τόσο ρευστά τα πράγματα στον άνθρωπο, ώστε κάποτε και ο πιστός να μοιάζει και να αισθάνεται **ἀπιστος**, αλλά και το αντίθετο. Γι' αυτό χρειαζόμαστε συνεχώς να μάς ενισχύει η Χάρη της πίστης. Η με πίστη και δικαιοσύνη προσήλωση στην ένσαρκη Αγάπη, δίνει σάρκα και οστά στον πνευματικό μας αγώνα και μάς χαρίζει τη χαρά της Βασιλείας του Θεού, ήδη εδώ και τώρα. «**Αὐτῷ ἡ δόξα**». **ΑΜΗΝ**.